KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 22.2.2008
COM(2008) 95 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dolgovane dajatve proizvajalcev mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o kateri je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dolgovane dajatve proizvajalcev mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o kateri je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

Pričujoče ocenjevalno poročilo je Komisija sestavila na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES z dne 16. julija 2003 o združljivosti pomoči s skupnim trgom, ki jo namerava Republika Italija dodeliti svojim proizvajalcem mleka[1].

Na podlagi člena 1 navedene odločbe pomoč, ki jo Republika Italija dodeli proizvajalcem mleka, v okviru katere Skupnosti sama izplača njihov dolgovani znesek dodatne dajatve na mleko za obdobja od 1995/1996 do 2000/2001 tem proizvajalcem pa omogoči, da dolg na način odloženega plačila odplačajo v teku več let brez obresti, izjemoma velja za združljivo s skupnim trgom pod pogojem, da:

– proizvajalci odplačajo znesek v celoti v enako velikih letnih obrokih in

– da obdobje odplačevanja, ki se začne 1. januarja 2004, ni daljše od 14 let.

Na podlagi člena 2 Odločbe mora Italija za namen dodelitve pomoči skupno dodatno dajatev za zadevna obdobja prijaviti Evropskemu kmetijskemu usmerjevalnemu in jamstvenemu skladu (EKUJS) in neporavnani dolg v treh enako velikih letnih obrokih odbiti od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral posebej za november 2003, november 2004 in november 2005.

Prijava skupne dodatne dajatve za zadevna obdobja je bila s strani Italije ustrezno poslana v pismu z dne 26. avgusta 2003.

Preostali znesek neporavnanega dolga je bil ustrezno odbit od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral za november 2003, 2004 in 2005.

Člen 3 odločbe od pristojnih italijanskih organov zahteva, da vsako leto Svetu in Komisiji poročajo o napredku pri izterjavi dolgovanega zneska od proizvajalcev za dodatno dajatev za obdobja 1995/1996 do 2001/2002.

Italijanske oblasti so svoje tretje poročilo v okviru te določbe predstavile Svetu in Komisiji v pismu AGEA z dne 31. oktobra 2007; zadeva plačilo obroka za leto 2006.

PLAČILO DAJATVE NA NAČIN OBROČNEGA ODPLAČEVANJA

Izmed skupaj 25 000 proizvajalcev, ki dolgujejo dajatev za sedem obdobij iz Odločbe Sveta, ki pa so od nacionalnih sodišč v pričakovanju pravnomočne sodbe pridobili odredbe o zaustavitvi plačil, se jih je približno 15 200 odločilo za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja. Odločitev za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja je pomenila prekinitev vseh nerešenih sodnih sporov. Poleg tega neplačilo katerega koli izmed letnih obrokov pomeni izključitev iz sheme, kar lahko posledično pripelje do tega, da se proizvajalcem zaseže celoten znesek skupaj z obračunanimi obrestmi.

15 200 udeleženih proizvajalcev je dolgovalo približno 345 milijonov EUR, kar je ena tretjina skupnega neporavnanega zneska dajatve med proizvajalci. Zaradi tega se zdi, da se je za shemo odločilo večje število proizvajalcev, ki so odgovorni za manjše stopnje posameznih

[1] UL L 184, 23.7.2003, str. 15.

presežnih pošiljk. Po drugi strani pa so se proizvajalci z večjimi presežnimi pošiljkami (10 000 proizvajalcev, ki jim je za sedem obdobij zaračunana dolgovana dajatev v višini približno 695 milijonov EUR) odločili za nadaljevanje sodnega postopka na italijanskih sodiščih.

Tretji obrok naj bi do 31. decembra 2006 plačalo 12 426 proizvajalcev v skupnem znesku 25 110 128 EUR. Rahlo povišanje zneska tretjega obroka v primerjavi s tistimi, ki so bili napovedani v prejšnjih poročilih, je posledica povečane udeležbe v shemi v letu 2006 po ponovnem odprtju časovnih omejitev, ki se uporabljajo pod pogojem takojšnjega plačila prvih treh obrokov in umika morebitnih sodnih postopkov. Po drugi strani je manjše število proizvajalcev, ki plačajo tretji obrok, v primerjavi s 15 200 proizvajalci, ki so sprva sodelovali v shemi, posledica odločitve okrog 2 500 proizvajalcev, da bodo vse neporavnane dajatve plačali v prvem in drugem obročnem letu.

Pravočasno plačilo je bilo zabeleženo za 99,5 % dolgovanega zneska v okviru tretjega obroka s strani 99,4 % zadevnih proizvajalcev.

Pravočasno plačilo prvega in drugega obroka je bilo zabeleženo v obsegu 99,6 % oziroma 97,9 % dolgovanega zneska. Zbrane dajatve v okviru prvih treh obrokov skupaj znašajo okrog 78,6 milijona EUR.

Medtem ko so te stopnje zagotovo znak vključenosti s strani udeleženih proizvajalcev, ki želijo izpolniti svoje obveznosti, Komisija meni, da je nadaljnje spremljanje primerov, pri katerih plačilo ni bilo evidentirano v določenem roku, glavni pokazatelj stopnje zavzetosti organov za zagotavljanje ustreznega upoštevanja pogojev režima in končno tudi pobiranja celotnega zneska dolgovane dajatve.

V tem oziru Komisija ugotavlja, da tretje poročilo ne navaja zneskov dejansko pobranih dajatev po nadzoru in postopkih izvrševanja za prvi dve obročni leti v zvezi z relativno majhnim številom proizvajalcev, ki niso izvedli plačil. Ker so takšni proizvajalci zato izključeni iz nadaljnjega sodelovanja v 14-letni shemi in ker njihove neporavnane dajatve za sedem obdobij, ki jih zajema odločba Sveta, skupaj z obračunanimi obrestmi zato zapadejo v takojšnje pobiranje, se morajo takšne informacije šteti za nujne v letnih poročilih.

DOLGOVANA DAJATEV ZA OBDOBJA OD 1995/1996 DO 2001/2002, KI NI VKLJUČENA V SHEMO OBROČNEGA ODPLAČEVANJA IN KI SE JO ŠE VEDNO IZPODBIJA NA ITALIJANSKIH SODIŠČIH

Navedena je relativno nizka stopnja koriščenja možnosti obročnega odplačevanja glede na znesek vpisane dajatve. To pomeni, da je ovira, ki jo za takojšnje pobiranje predstavljajo odredbe o zaustavitvi plačila, ki so jih v pričakovanju pravnomočne sodbe izdala italijanska sodišča, še vedno ostala za približno 10 000 proizvajalcev, ki jim je zaračunana dajatev v višini 695 milijonov EUR in ki so se odločili za nadaljevanje sodnega postopka. Relativno nizka stopnja koriščenja možnosti za vključitev v shemo leta 2006 ni znatno ublažila te situacije.

V ocenjevalnem poročilu, ki ga je februarja 2006 Komisija predstavila Svetu, je Komisija izrazila stališče, da morajo prihodnja poročila Italije posebej obravnavati sodne postopke, ki se nanašajo na sedem zadevnih obdobij, in navajati podrobnosti o potrditvi plačila s strani proizvajalcev v primeru neuspešnega sodnega postopka. Brez teh navedb Komisija ne more ustrezno spremljati napredka pri pobiranju tistega dela dajatve, ki ni bil vključen v shemo obročnega odplačevanja.

V odgovor na to zahtevo italijansko poročilo vsebuje seznam zneskov dajatev v sodnih postopkih, ki se nanašajo na sedem zadevnih obdobij in v zvezi s katerimi so v teku let 2005

in 2006 italijanska sodišča sprejela razsodbe v korist administracije, za skupaj 1 681 000 EUR, od katerih je na datum poročila zabeleženo plačilo le 231 000 EUR. Navedeno je, da so bili postopki za prisilno izterjavo sproženi za večino zneskov, ki se nanašajo na razsodbe iz leta 2005.

Komisija tako navedene informacije šteje za preveč omejene, da bi lahko ocenila ali je napredek pri pobiranju tega dela dajatev, ki ni bil vključen v sistem obročnega odplačevanja in za katerega se je sodni postopke končal, optimalen. Glede razsodb, sprejetih v teku leta 2005, se zdi nepravilno, da večina potrjenega dolga ni bila izterjana oktobra 2007. V tem smislu je treba splošno navedbo glede sprožitve postopkov prisilne izterjave razširiti s podrobnostmi, ki zadevajo trenutni status zadevnih primerov.

ZAKLJUČEK

Komisija meni, da napredek italijanskih organov pri izterjavi dolgovanega zneska od proizvajalcev, ki so se odločili, da dodatno dajatev za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002 odplačajo v okviru sheme obročnega odplačevanja, kaže ustrezno upravljanje te sheme. Vendar želi Komisija poudariti, da brez navedbe dejansko pobranih zneskov od nekaj udeleženih proizvajalcev, ki niso plačali obroka in so zato izključeni iz nadaljnje udeležbe, ne more oceniti prizadevnosti ali napredka pri pobiranju ustreznih dajatev.

Glede zneskov dajatev, ki niso bili vključeni v obročno odplačevanje in glede katerih se je sodni postopek končal s pravnomočnimi razsodbami v korist administracije, Komisija šteje navedene informacije za preveč omejene, da bi lahko ocenila ali je napredek pri izterjavi optimalen. Zato zahteva, da prihodnja poročila navajajo potrebne podrobnosti za takšne primere.